

[Merete Bjørn Hanssen.]

skulle overveje mulighederne for øget offentlig avertering; det var et af de forslag, der fremkom som resultat af udvalgsarbejdet omkring betænkningen „Dagspressen og samfundet“.

Som mit partis ordfører vedrørende loven om dagspressens finansieringsinstitut må jeg derfor finde det rimeligt, at de undersøgelser, som udvalgsflertallet vedrørende dette forslag om ændring af postloven nu ønsker om, hvorvidt takstmoderationen bør opretholdes, koordineres med de resultater, der kommer fra udvalgsarbejdet omkring den offentlige avertering, således at loven om dagspressens finansieringsinstitut, der har en gyldighedsperiode på 10 år, ikke får sit grundlag forrykket, uden at det sker ud fra samlede overvejelser omkring dagspressens stilling.

I betænkningen om dagspressen og samfundet anbefaler udvalget ganske vist kun, at lovgivningsmagten fortsat skal acceptere takstmoderationer inden for den dagældende beløbsramme, men noget sådant blev der ikke taget stilling til i folketingsudvalgets betænkning om dagspressens finansieringsinstitut. Derfor skal jeg meget kraftigt henstille, at udvalgsflertallets henstilling ikke tages op til isoleret overvejelse af statsministeren og trafikministeren, men sættes ind i hele den pressesammenhæng, som betænkning nr. 536 om dagspressen og samfundet har kortlagt.

I mit parti deler flere medlemmer med mig opfattelsen af, at takstmoderationen er en af de mest hensigtsmæssigt virkende støtteformer, der især sikrer informationsretten i de tyndt befolkede egne af landet.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg vil først gerne takke udvalget for det meget store udvalgsarbejde, der er udført i forbindelse med dette lovforslags behandling.

Det er jo rigtigt, som det er blevet nævnt af adskillige ordførere, at man relativt hurtigt har overstået drøftelsen af en del af hovedindholdet i lovforslaget, nemlig selve portoforhøjelsen, idet behovet, som hr. Lennart Larson nævnte og udførligt begrundede det, har været ganske klart dokumenteret, hvorefter man i udvalget har anvendt så meget mere tid på at diskutere det

spørgsmål, som også er blevet hovedemnet her under andenbehandlingen, nemlig at en række dele af posttjenesten ikke opfylder vores målsætning om at være selvbærende.

Det har jo for hele posttjenesten medført, at man har haft en underdækning, som er blevet betalt af telesiden, og splitter vi yderligere de forskellige dele af posttjenesten op, viser det sig, at der har været en ganske kraftig underdækning for visse sektorer og en balance og måske en overdækning for andre sektorer.

Med det lovforslag, der nu foreligger, retter vi en del af skævhederne op. Vi retter i hvert fald de første par måneder postsektorens skævhed op i forhold til telesektoren, og vi genopretter balancen for en række af grenene inden for postsektoren.

Hvad vi derimod ikke opretter, er underdækningen for bladbesørgelsen i forhold til en lang række af de øvrige opgaver, som ligger i postsektoren. Det er udgangspunktet, og det har glædet mig, at et flertal i udvalget støtter dette udgangspunkt: at de enkelte sektorer også inden for postsektoren skal være selvbærende, og at vi herefter må overveje forhøjelser på de enkelte sektorer, hvor dette selvbærende princip ikke slår til.

Jeg må erkende, at jeg har lidt vanskeligt ved at se, som hr. Burgdorf fra det konservative folkeparti nævnte, at flertallets henstilling til statsministeren og undertegnede var uklar. Det er, ligesom man fra den side lukker øjnene for, at der af postvæsenet gives en ganske betydelig støtte til pressen; og som hr. Lennart Larson var inde på det, men som jeg nok synes at mindretallets repræsentanter gik lidt lettere hen over, kan man i høj grad spørge, for det første om postsektorens overhovedet skal give tilskud til pressen, og for det andet, hvis den skal, om dette så er en særlig rimelig måde at give tilskud på. Det er mit synspunkt, at man bør sætte spørgsmålstegn ved, om postsektoren skal give tilskud hertil, for det vil sige, at alle andre, der benytter postvæsenet, kommer til at betale for denne pressestøtte. Man kan endelig, som hr. Lennart Larson gjorde det med megen vægt, synes jeg, stille det spørgsmål, om støtten, hvis den skal gives, skal gives på denne måde, hvorved visse blade får en ganske betydelig fordel, hvorimod en lang række andre blade absolut ikke får nogen fordel, men tværti-